

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **H. K.**, zast. JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2017, čj. OAM-7/ZA-ZA11-ZA17-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2018, čj. 29 Az 7/2017-50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 24. 1. 2017 žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a písm. e) zákona o azylu nepřijatelná a řízení o této žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

[2] Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou u krajského soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Stěžovatel namítl, že krajský soud zamítl důkazy navržené stěžovatelem, resp. mu neumožnil takové důkazy označit a ani jej nepoučil o jeho povinnosti označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Další pochybení krajského soudu stěžovatel spatřuje v tom, že k tvrzením stěžovatele neprovedl žádné důkazy, čímž měl krajský soud porušit zásadu volného hodnocení důkazů; krajský soud předem hodnotil důkazy, aniž by je provedl. Stěžovatel má také za to, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný, neboť v něm není zmínka o posouzení důkazů či hodnocení právního a skutkového stavu věci.

[4] Podle stěžovatele žalovaný neshromáždil dostatek objektivních důkazů prokazujících situaci v zemi původu stěžovatele a provedl pouze formální „sadu důkazů“, které provádí v obdobných případech. S tím souvisí také nesprávné právní posouzení věci krajským soudem, který se dostatečně nezabýval argumentací stěžovatele, že žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav věci. Dle stěžovatele jsou dokumenty, z nichž vycházel žalovaný, s ohledem na překotně se měnící situaci v Turecku, zastaralé a neodrážejí situaci kurdské menšiny, a to zejména v souvislosti s pokusem o státní převrat. Stěžovatel proto nesouhlasí se závěrem, že mu jako Kurdovi nehrozí při návratu do Turecka žádná vážná újma, neboť v Turecku byl několikrát napaden a státní orgány jej nejsou schopny chránit před dalšími útoky. Stěžovatel

navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný odkázal na své rozhodnutí a rozsudek krajského soudu a uvedl, že ve svém postupu ani v postupu krajského soudu neshledal žádné pochybení. Žalovaný se zabýval všemi skutečnostmi, které stěžovatel v průběhu řízení uvedl, a zjistil, že stěžovatel nesdělil skutečnosti, které by odporovaly použití § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) téhož zákona, neboť stěžovatel uváděl shodné skutečnosti jako v řízení o předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný připomněl, že stěžovatel podal již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž řízení o první z nich bylo ukončeno zamítavým rozhodnutím ze dne 24. 11. 2016. Dle žalovaného je dostatečný použitý dokument Informace MZV ČR z listopadu 2016. Změna vnitropolitické situace v Turecku neměla žádný vliv na případ stěžovatele. Takto použité informace nepovažuje žalovaný za zastaralé, neboť správní rozhodnutí bylo vydáno v lednu 2017. Obstarávání dalších informací by bylo nadbytečné a neekonomické. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] K prvnímu okruhu kasačních námitek NSS poznamenává, že tyto námitky byly formulovány zcela obecně, a proto se s nimi NSS mohl vypořádat rovněž pouze v obecné rovině. NSS uvádí, že úkolem správních soudů není provádět složité dokazování a nahrazovat tak činnost správních orgánů, což vyplývá ze samotné podstaty správního soudnictví, které je přezkumným řízením správního řízení. Žalobce v soudním řízení nese břemeno tvrzení i důkazní, a je tedy povinen v žalobě označit důkazy k prokázání svých tvrzení [srov. § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Krajský soud v nyní projednávané věci vycházel z podkladů obsažených ve správním spise, přičemž skutečnosti obsažené ve správním spise není nutné dokazovat při jednání (viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Z napadeného rozsudku vyplývá, jakým způsobem krajský soud podklady pro rozhodnutí hodnotil a proč považoval důkazy provedené žalovaným za dostatečné a neprováděl další důkazy. Dle krajského soudu žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu stěžovatele a zohlednil také situaci kurdské menšiny v Turecku. V postupu krajského soudu nelze shledat žádné pochybení.

[9] Dle konstantní judikatury je v režimu zákona o azylu důkazní břemeno rozděleno mezi žadatele a stát tím způsobem, že stát je zodpovědný za náležité zjištění reálií o zemi původu, ale žadatel musí unést důkazní břemeno stran důvodů, které se týkají výlučně jeho osoby (rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2005, čj. 5 Azs 116/2005-58). Informace o zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu musí být mj. aktuální (viz rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS). V předcházejícím řízení stěžovatel tvrdil, že místo svého původního bydliště (Mardin Derik) opustil z důvodu vojenských střetů (byl zničen jejich dům), jichž se však nijak neúčastnil, a s celou rodinou odjeli do Izmiru, kde však byly špatné bytové poměry, proto se rozhodl odjet do Istanbulu, kde si chtěl najít práci. Na jedné straně přitom stěžovatel tvrdil, že z důvodu svého kurdského původu mu nebylo umožněno si najít v Istanbulu práci, ale na straně druhé uvedl, že 2 000 Euro na „převoz“ do ČR získal za 8 měsíců práce v Istanbulu, kde pracoval na stavbách. Všichni jeho sourozenci jsou v Turecku (protokol o pohovoru ze dne 14. 4. 2016, protokol o doplňujícím pohovoru ze dne 26. 4. 2016). Stěžovatel v opakované žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že se situace v Turecku po jeho odjezdu

pokračování

zhoršila a upozornil na události v souvislosti s pokusem o státní převrat ze dne 15. 7. 2016. NSS v této souvislosti konstatuje, že žalovaný vycházel z Informace MZV ČR ze dne 7. 11. 2016, kterou nelze s ohledem na to, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v lednu 2017, považovat za zastaralou. Z tohoto dokumentu vyplynulo, že čistky v turecké státní správě se týkají zejména podporovatelů a členů hnutí Fethulaha Gülena, resp. dalších osob, které jsou postihovány spíše z hlediska svých disentujících názorů. Stěžovatel žádné skutečnosti, které by se týkaly toho, že by byl podporovatelem či členem uvedeného hnutí, neuváděl a netvrdil ani, že by se aktivně (s výjimkou výkonu volebního práva) účastnil politického života v zemi původu. Těmito otázkami se přitom žalovaný zabýval již v předcházejícím rozhodnutí ze dne 24. 11. 2016. Z uvedených důvodů žalovaný stěžovatelu žádost správně vyhodnotil i ve světle aktuálních událostí v Turecku jako nepřijatelnou.

[10] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[11] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 17. ledna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu